

240

KONWENCJA CELNA DOTYCZĄCA CZASOWEGO PRZYWOZU WYPOSAŻENIA ZAWODOWEGO

sporządzona w Brukseli dnia 8 czerwca 1961 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

Dnia 8 czerwca 1961 roku została sporządzona w Brukseli Konwencja celna dotycząca czasowego przywozu wyposażenia zawodowego.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że postanawia przystąpić do tej konwencji w imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 18 czerwca 1969 roku.

L. S. Przewodniczący Rady Państwa:
M. Spsychalski

Minister Spraw Zagranicznych:
w z. J. Winiewicz

(Tekst konwencji zamieszczony jest w załączniku nr 2 do niniejszego numeru).

Przekład.

240

KONWENCJA CELNA DOTYCZĄCA CZASOWEGO PRZYWOZU WYPOSAŻENIA ZAWODOWEGO

sporządzona w Brukseli dnia 8 czerwca 1961 r.

WSTĘP.

Państwa sygnatariusze niniejszej konwencji,

zebrane pod auspicjami Rady Współpracy Celnej i Umawiających się Stron Układu Ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu (GATT) oraz w porozumieniu z Organizacją Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury (UNESCO),

mając na względzie wyrażone przez przedstawicieli handlu międzynarodowego i przez innych zainteresowanych życzenie rozszerzenia zakresu stosowania przepisów w sprawie czasowego bezcłowego przywozu towarów,

przekonane, że przyjęcie ogólnych zasad dotyczących czasowego bezcłowego przywozu wyposażenia zawodowego ułatwi na odcinku międzynarodowym wymianę specjalistycznej wiedzy i techniki,

uzgodniły, co następuje:

ROZDZIAŁ I.*Definicje.***Artykuł 1.**

Dla celów niniejszej konwencji:

- a) określenie „należności przywozowe” oznacza należności celne i wszystkie inne należności i podatki pobierane od przywozu lub w związku z przywozem, jak również wszelkie akcyzy i podatki wewnętrzne, którym podlegają towary przywożone z wyłączeniem jednakże należności i opłat odpowiadających przybliżonym kosztom wyświadczonych usług i nie stanowiących pośredniej ochrony dla wyrobów krajowych lub podatków przywozowych o charakterze fiskalnym,
- b) określenie „odprawa warunkowa” oznacza czasowy przywóz wolny od należności celnych przywozowych i od zakazów i ograniczeń przywozowych pod warunkiem powrotnego wywozu,
- c) określenie „Rada” oznacza organizację powołaną przez konwencję w sprawie ustanowienia Rady Współpracy Celnej, sporządzoną w Brukseli dnia 15 grudnia 1950 roku,
- d) określenie „osoba” oznacza zarówno osobę fizyczną, jak i prawną, chyba że z kontekstu wynika inaczej.

ROZDZIAŁ II.*Odprawa warunkowa.***Artykuł 2.**

Każda Umawiająca się Strona związana postanowieniami jakiegokolwiek załącznika do niniejszej konwencji zgadza się na odprawę warunkową wyposażenia wymienionego w tym załączniku, z zastrzeżeniem warunków ustalonych w artykułach od 1 do 22 oraz w tym załączniku. Określenie „wyposażenie” obejmuje zarówno aparaturę pomocniczą, jak również związane z nią akcesoria.

Artykuł 3.

Jeżeli jakakolwiek Umawiająca się Strona, dla zabezpieczenia warunków odprawy warunkowej, żąda złożenia gwarancji, jej wysokość nie może przekraczać wymaganych należności przywozowych więcej niż o 10 procent.

Artykuł 4.

Powrotny wywóz wyposażenia odprawionego warunkowo nastąpi w ciągu 6-ciu miesięcy od daty przywozu. Z uzasadnionych powodów władze celne mogą, w granicach przewidzianych ustawodawstwem kraju czasowego przywozu, udzielić terminu dłuższego bądź też przedłużyć termin powrotny.

Artykuł 5.

Powrotny wywóz wyposażenia odprawionego warunkowo może być dokonany jednorazowo lub partiami i do każdego kraju oraz przez każdy urząd celny właściwy do takich czynności, nawet inny niż ten, przez który nastąpił przywóz.

Artykuł 6.

1. W razie należycie stwierdzonego wypadku, powrotny wywóz całości lub części wyposażenia poważnie uszkodzonego nie będzie wymagany, pomimo obowiązku powrotnego wywozu wynikającego z niniejszej konwencji, jeżeli stosownie do decyzji władz celnych zostanie ono:

- a) obciążone opłatami przywozowymi należnymi w danym przypadku lub
- b) nieodpłatnie przekazane na rzecz skarbu państwa kraju czasowego przywozu lub
- c) zniszczone pod urzędową kontrolą bez kosztów dla skarbu państwa kraju czasowego przywozu.

2. Jeżeli całość lub część wyposażenia odprawionego warunkowo nie może być powrotnie wywieziona na skutek zajęcia, a zajęcie to nie zostało dokonane na wniosek osób prywatnych, obowiązek powrotnego wywozu zostaje zawieszony na czas trwania zajęcia.

Artykuł 7.

Części zapasowe przywiezione w celu dokonania naprawy wyposażenia odprawionego warunkowo korzystają również z ułatwień przewidzianych w niniejszej konwencji.

ROZDZIAŁ III.*Postanowienia różne.***Artykuł 8.**

Przy stosowaniu niniejszej konwencji załącznik lub załączniki będące w mocy, którymi Umawiająca się Strona jest związana, stanowią integralną część konwencji i w odniesieniu do tej Umawiającej się Strony każde powołanie się na konwencję odnosi się także do tego załącznika lub tych załączników.

Artykuł 9.

Postanowienia niniejszej konwencji ustalają ułatwienia minimalne i nie stoją na przeszkodzie w stosowaniu większych ułatwień, jakie niektóre z Umawiających się Stron przyznają lub mogą przyznać, bądź w drodze postanowień jednostronnych, bądź na mocy umów dwustronnych lub wielostronnych.

Artykuł 10.

Dla celów niniejszej konwencji terytoria Umawiających się Stron, które tworzą unię celną lub gospodarczą, można uważać za jedno terytorium.

Artykuł 11.

Postanowienia niniejszej konwencji nie stoją na przeszkodzie w stosowaniu zakazów i ograniczeń wypływających z ustawodawstwa krajowego i uzasadnionych względami moralności lub porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, higieny lub zdrowia publicznego albo ze względów weterynaryjnych lub fitopatologicznych bądź też dotyczących ochrony patentów, znaków fabrycznych oraz praw autorskich i wydawniczych.

Artykuł 12.

Wszelkie naruszenie postanowień niniejszej konwencji, podstawienie, fałszywe oświadczenie lub czyn powodujący bezpodstawne skorzystanie przez osobę lub rzecz z ułatwień przewidzianych w niniejszej konwencji naraża winnego, w kraju, w którym naruszenie zostało dokonane, na sankcje przewidziane w ustawodawstwie tego kraju i na zapłacenie wymaganych należności przywozowych.

ROZDZIAŁ IV.

Postanowienia końcowe.

Artykuł 13.

1. Umawiające się Strony będą zbierać się w razie potrzeby dla zbadania warunków stosowania niniejszej konwencji, a w szczególności w celu rozważenia właściwych środków dla zapewnienia jej jednolitej interpretacji i stosowania.

2. Zebrania takie będą zwoływane przez Sekretarza Generalnego Rady na żądanie którejkolwiek z Umawiających się Stron. Jeżeli zgłoszone do rozpatrzenia zagadnienia dotyczą tylko jednego lub kilku załączników będących w mocy, żądanie takie powinno być zgłoszone przez jedną z Umawiających się Stron, która jest związana postanowieniami tego lub tych załączników. O ile zainteresowane Umawiające się Strony nie postanowią inaczej, zebrania odbywać się będą w siedzibie Rady.

3. Umawiające się Strony ustalą regulamin wewnętrzny swoich zebrań. Decyzje Umawiających się Stron podejmowane są większością dwóch trzecich głosów Stron obecnych i głosujących. Co do zagadnień dotyczących jednego lub kilku załączników będących w mocy tylko te Umawiające się Strony mają prawo głosowania, które są związane postanowieniami tego lub tych załączników.

4. Zainteresowane Umawiające się Strony nie mogą podejmować w żadnej sprawie decyzji, jeżeli nie jest obecna więcej niż połowa spośród nich.

Artykuł 14.

1. Wszelki spór między Umawiającymi się Stronami dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji będzie załatwiany, w miarę możliwości, w drodze bezpośrednich negocjacji między tymi Stronami.

2. Wszelki spór, który nie został załatwiony w drodze bezpośrednich negocjacji, będzie przedkładany przez Strony pozostające w sporze Umawiającym się Stronom, które zebrawszy się zgodnie z postanowieniami artykułu 13. rozpatrzą spór i wydadzą zalecenia w celu jego rozstrzygnięcia.

3. Strony pozostające w sporze mogą z góry wyrazić zgodę na przyjęcie zaleceń Umawiających się Stron jako wiążących.

Artykuł 15.

1. Każde państwo będące członkiem Rady i każde państwo będące członkiem Organizacji Narodów Zjednoczonych lub jej organizacji wyspecjalizowanych może stać się Stroną niniejszej konwencji przez:

- a) podpisanie jej bez zastrzeżenia ratyfikacji,
- b) złożenie dokumentu ratyfikacyjnego po jej podpisaniu z zastrzeżeniem ratyfikacji lub
- c) przystąpienie do niej.

2. Niniejsza konwencja jest otwarta do podpisu dla państw, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, do dnia 31 marca 1962 roku w siedzibie Rady w Brukseli. Po tej dacie będzie ona otwarta do przystąpienia.

3. W przypadku przewidzianym w ustępie 1 b) niniejszego artykułu konwencja podlega ratyfikacji przez państwa-sygnatariuszy zgodnie z ich procedurą konstytucyjną.

4. Każde państwo, nie będące członkiem organizacji, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, do którego Sekretarz Generalny Rady na wniosek Umawiających się Stron skieruje zaproszenie, może stać się Stroną niniejszej konwencji przez przystąpienie do niej po wejściu jej w życie.

5. Każde z państw, o których mowa w ustępie 1 lub 4 niniejszego artykułu, składa oświadczenie przy podpisywaniu lub ratyfikacji niniejszej konwencji albo przy przystąpieniu do niej, który załącznik lub załączniki zobowiązuje się stosować. W późniejszym czasie każde z tych państw, w drodze oficjalnego zawiadomienia Sekretarza Generalnego Rady, może oświadczyć, że rozszerza swoje zobowiązanie na jeden lub więcej załączników.

6. Dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia będą składane u Sekretarza Generalnego Rady.

Artykuł 16.

1. W odniesieniu do każdego załącznika niniejsza konwencja wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia, w którym pięć z państw, o których mowa w ustępie 1 artykułu 15, podpisało niniejszą konwencję bez zastrzeżenia ratyfikacji albo złożyło dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia i zgodziło się na stosowanie postanowień tego załącznika.

2. W stosunku do każdego państwa, które ratyfikowało niniejszą konwencję lub przystąpiło do niej po tym, jak pięć państw podpisało konwencję bez zastrzeżenia ratyfikacji lub złożyło dokumenty ratyfikacyjne albo dokumenty przystąpienia i zobowiązało się stosować postanowienia jednego lub kilku załączników — konwencja wchodzi w życie w stosun-

ku do tego załącznika lub załączników po upływie trzech miesięcy od daty, w której to państwo zobowiązało się, w chwili składania dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia, stosować postanowienia tego załącznika lub załączników.

3. W stosunku do każdego państwa, które po podpisaniu bez zastrzeżenia ratyfikacji lub po ratyfikacji niniejszej konwencji albo po przystąpieniu do niej zobowiązuje się stosować postanowienia innego załącznika, który pięć państw zobowiązało się stosować, niniejsza konwencja nabiera mocy obowiązującej w odniesieniu do tego załącznika po upływie trzech miesięcy od chwili, gdy państwo to zawiadomiło o swym zobowiązaniu.

Artykuł 17.

1. Niniejsza konwencja jest zawarta na czas nieokreślony. Jednakże każda Umawiająca się Strona może ją wypowiedzieć w każdej chwili po dacie jej wejścia w życie, ustalonej zgodnie z artykułem 16 niniejszej konwencji.

2. Wypowiedzenie będzie notyfikowane pisemnym dokumentem złożonym u Sekretarza Generalnego Rady.

3. Wypowiedzenie nabiera mocy po upływie sześciu miesięcy od otrzymania dokumentu wypowiedzenia przez Sekretarza Generalnego Rady.

4. Postanowienia ustępów 2 i 3 niniejszego artykułu odnoszą się również do załączników do konwencji, umożliwiając każdej Umawiającej się Stronie, w każdej chwili po dacie wejścia ich w życie ustalonej w artykule 16, złożenie oświadczenia, że anuluje ona swoje zobowiązanie dotyczące stosowania jednego lub kilku załączników. Umawiająca się Strona, która anuluje wszystkie swoje zobowiązania dotyczące stosowania załączników, będzie uważana za taką, która wypowiedziała konwencję.

Artykuł 18.

1. Umawiające się Strony, zebrawszy się zgodnie z artykułem 13, mogą zgłaszać poprawki do niniejszej konwencji.

2. Tekst zaleconej w ten sposób poprawki zostanie zakomunikowany przez Sekretarza Generalnego Rady wszystkim Umawiającym się Stronom, wszystkim innym państwom, które podpisały konwencję lub do niej przystąpiły, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, Umawiającym się Stronom GATT oraz UNESCO.

3. W ciągu sześciu miesięcy od daty zawiadomienia o zaleconej poprawce każda z Umawiających się Stron lub jeśli chodzi o poprawkę dotyczącą tylko jednego załącznika będącego w mocy, każda z Umawiających się Stron związanych tym załącznikiem może zawiadomić Sekretarza Generalnego Rady:

- a) bądź że zgłasza sprzeciw w stosunku do zaleconej poprawki,
- b) bądź że jakkolwiek skłonna byłaby przyjąć zaleconą poprawkę, to jednak warunki niezbędne dla tego przyjęcia nie są jeszcze spełnione w jej kraju.

4. Dopóki Umawiająca się Strona, która przesłała zawiadomienie przewidziane w ustępie 3 b) niniejszego artykułu, nie zawiadomiła Sekretarza Generalnego Rady o przyjęciu zaleconej poprawki, może ona, w ciągu dziewięciu miesięcy od daty upływu terminu sześciu miesięcy przewidzianego w ustępie 3 niniejszego artykułu, zgłosić sprzeciw w stosunku do tej poprawki.

5. Jeżeli sprzeciw w stosunku do zaleconej poprawki został zgłoszony na zasadach przewidzianych w ustępach 3

i 4 niniejszego artykułu, poprawka uważana będzie za nieprzyjętą i nie mającą mocy obowiązującej.

6. Jeżeli w stosunku do zaleconej poprawki nie zgłoszono żadnego sprzeciwu na zasadach przewidzianych w ustępach 3 i 4 niniejszego artykułu, poprawka uważana będzie za przyjętą w terminie następującym:

- a) jeżeli żadna z Umawiających się Stron nie przesłała zawiadomienia zgodnie z ustępem 3 b) niniejszego artykułu, z chwilą upływu terminu sześciu miesięcy o którym mowa w ustępie 3,
- b) jeżeli jedna lub kilka Umawiających się Stron przesłało zawiadomienie zgodnie z ustępem 3 b) niniejszego artykułu w terminie najbliższym spośród dwóch następujących dat:
  - (i) daty, w której wszystkie Umawiające się Strony, które przesłały takie zawiadomienia, notyfikowały Sekretarzowi Generalnemu Rady, że przyjmują zaleconą poprawkę, przy czym jednak za datę tę będzie się uważać zakończenie terminu sześciu miesięcy, ustalonego w ustępie 3 niniejszego artykułu, w przypadku gdy wszystkie akceptacje zostały notyfikowane przed upływem tego terminu,
  - (ii) daty, w której upływa termin dziewięciu miesięcy, określony w ustępie 4 niniejszego artykułu

7. Każda poprawka uznana za przyjętą wejdzie w życie po upływie sześciu miesięcy od daty uznania jej za przyjętą.

8. Sekretarz Generalny Rady zawiadomi możliwie najwcześniej wszystkie Umawiające się Strony o każdym sprzeciwie zgłoszonym w stosunku do zaleconej poprawki zgodnie z ustępem 3 a), jak również o każdym zawiadomieniu skierowanym zgodnie z ustępem 3 b) niniejszego artykułu. W późniejszym terminie zawiadomi on wszystkie Umawiające się Strony, czy Strona lub Strony, które przesłały takie zawiadomienie, wnoszą sprzeciw w stosunku do zaleconej poprawki, czy też ją przyjmują.

9. Uważa się, że każde państwo, które ratyfikuje niniejszą konwencję lub do niej przystępuje, uznaje tym samym poprawki będące w mocy w dniu złożenia przez nie dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia.

10. Każde państwo, które po podpisaniu niniejszej konwencji bez zastrzeżenia ratyfikacji lub po jej ratyfikowaniu albo przystąpieniu do niej zobowiązuje się stosować postanowienia innego załącznika, jest uważane za akceptując poprawki do tego załącznika będące w mocy w dniu, w którym to państwo zawiadomiło Sekretarza Generalnego Rady o swojej decyzji.

Artykuł 19.

1. Każde państwo, w chwili podpisywania konwencji bez zastrzeżenia ratyfikacji albo w chwili składania dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia bądź też w terminie późniejszym, może notyfikować Sekretarzowi Generalnemu Rady, że niniejszą konwencję rozciąga na wszystkie lub niektóre terytoria, za których stosunki międzynarodowe jest ono odpowiedzialne; na wymienionych terytoriach konwencja zaczyna obowiązywać po upływie trzech miesięcy od daty otrzymania tej notyfikacji przez Sekretarza Generalnego Rady, lecz nie przed wejściem w życie niniejszej konwencji w stosunku do tego państwa.

2. Każde państwo, które zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu przyjęło niniejszą konwencję dla terytorium za którego stosunki międzynarodowe jest ono odpowiedzialne, może notyfikować Sekretarzowi Generalnemu Rady, zgodnie z postanowieniami artykułu 17 niniejszej konwencji, że terytorium to przestaje stosować konwencję.

Artykuł 20.

Żadne zastrzeżenie do niniejszej konwencji nie jest dopuszczalne.

Artykuł 21.

Sekretarz Generalny Rady zawiadomi wszystkie Umawiające się Strony, jak również inne państwa, które podpisały niniejszą konwencję lub do niej przystąpiły, Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, Umawiające się Strony GATT i UNESCO o:

- a) podpisaniu, ratyfikacjach, przystąpieniach i oświadczeniach, o których mowa w artykule 15 niniejszej konwencji,
- b) dacie wejścia w życie niniejszej konwencji i każdego z jej załączników, zgodnie z artykułem 16,
- c) wypowiedzeniach i oświadczeniach otrzymanych zgodnie z artykułem 17,
- d) poprawkach uznanych za przyjęte zgodnie z artykułem 18, jak również o dacie wejścia ich w życie,
- e) oświadczeniach i notyfikacjach otrzymanych zgodnie z artykułem 19.

Artykuł 22.

Zgodnie z artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych, niniejsza konwencja zostanie zarejestrowana w Sekretariacie Organizacji Narodów Zjednoczonych na wniosek Sekretarza Generalnego Rady.

Na dowód czego niżej podpisani pełnomocnicy podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Brukseli dnia ósmego czerwca tysiąc dziewięćset sześćdziesiątego pierwszego roku, w językach angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony u Sekretarza Generalnego Rady.

Sekretarz Generalny Rady prześle uwierzytelnione jego odpisy wszystkim państwom, o których mowa w ustępie 1 artykułu 15 niniejszej konwencji.

Za Niemiecką Republikę Federalną:

z zastrzeżeniem ratyfikacji
KURT OPPLER
Dr KARL ZEPF
8.3.1962

za Austrię:

z zastrzeżeniem ratyfikacji
JOSEF STANGELBERGER
30.10.1961

za Kubę:

z zastrzeżeniem ratyfikacji
GUSTAVO ARCOS BERGNES
28.2.1962

za Danię:

z zastrzeżeniem ratyfikacji
COMTE EGGERT ADAM KNUTH
27.3.1962

za Hiszpanię:

z zastrzeżeniem ratyfikacji
COMTE DE CASA MIRANDA
21.2.1962

za Francję:

RAYMOND BOUSQUET
31.3.1962

za Iran:

z zastrzeżeniem ratyfikacji
KHOSROW HEDAYAT
16.2.1962

za Włochy:

z zastrzeżeniem ratyfikacji
UGO CALDERONI
7.12.1961

za Norwegię:

NILS A. JORGENSEN
30.3.1962

za Portugalię:

EDUARDO VIEIRA LEITAO
15.3.1962

za Niger:

GEORGES CONDAT
14.3.1962

za Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii:

z zastrzeżeniem ratyfikacji
SIR JOHN NICHOLLS
27.2.1962

za Szwecję:

z zastrzeżeniem ratyfikacji
GUNNAR LJUNGDAHL
30.3.1962

za Szwajcarię:

z zastrzeżeniem ratyfikacji
CHARLES LENZ
7.12.1961

za Czechosłowację:

VLADIMIR LUDYIK
28.3.1962

za Turcję:

z zastrzeżeniem ratyfikacji
HASAN ESAT ISIK
31.3.1962

ZAŁĄCZNIK A.**Wyposażenie dla prasy, radia i telewizji.****I. Definicja i warunki.****1. Definicja.**

Dla celów niniejszego załącznika określenie „wyposażenie dla prasy, radia i telewizji” oznacza wyposażenie potrzebne przedstawicielom prasy, radia i telewizji, którzy udają się do jakiegokolwiek kraju w celu zrealizowania reportaży, nagrań lub transmisji w ramach określonych programów.

2. Warunki dopuszczenia do odprawy warunkowej.**Wyposażenie:**

- a) powinno należeć do osoby fizycznej zamieszkałej za granicą lub do osoby prawnej mającej swą siedzibę za granicą,
- b) powinno być przywiezione przez osobę fizyczną zamieszkałą za granicą lub przez osobę prawną mającą swą siedzibę za granicą,
- c) powinno być możliwe do zidentyfikowania przy powrotnym wywozie, przy czym w odniesieniu do nie zapisanych środków służących do nagrywania dźwięku lub obrazu będą zastosowane jak najbardziej delikatne sposoby identyfikacji,
- d) powinno być używane wyłącznie przez osobę, która udaje się do kraju przywozu lub pod jej własnym nadzorem,
- e) nie powinno stanowić przedmiotu umowy najmu lub podobnej umowy, w której osoba zamieszkała lub mająca siedzibę w kraju czasowego przywozu byłaby stroną, przy czym warunek ten nie jest wymagany w przypadku realizowania wspólnych programów radiowych i telewizyjnych.

II. Lista opisowa.**A. Wyposażenie dla prasy, takie jak: maszyny do pisania,**

kamery fotograficzne lub filmowe, aparaty służące do transmisji, nagrywania lub odtwarzania dźwięku albo obrazu, nie zapisane środki służące do nagrywania dźwięku albo obrazu.

B. Wyposażenie dla radia, takie jak:

aparaty do transmisji i łączności, aparaty służące do nagrywania i odtwarzania dźwięku, przyrządy i aparaty służące do pomiarów i kontroli technicznej,

akcesoria użytkowe (zegary, chronometry, busole, zespoły prądowórcze, transformatory, ogniwa lub akumulatory, aparatura do ogrzewania i wentylacji itd.), nie zapisane środki służące do nagrywania dźwięku.

C. Wyposażenie dla telewizji, takie jak:

kamery telewizyjne, telekino,

przyrządy i aparaty służące do pomiarów i kontroli technicznej,

aparaty do utrzymywania łączności,

aparaty służące do nagrywania lub odtwarzania dźwięku albo obrazu,

aparatura oświetleniowa,

akcesoria użytkowe (zegary, chronometry, busole, zespoły prądowórcze, transformatory, ogniwa lub akumulatory, aparatura do ogrzewania i wentylacji itd.),

nie zapisane środki służące do nagrywania dźwięku lub obrazu,

kopie zdjęć filmowych dziennej produkcji („film rushes”),

instrumenty muzyczne, kostiumy, dekoracje i inne akcesoria teatralne.

D. Pojazdy przeznaczone lub specjalnie przystosowane do wyżej wymienionych celów.**ZAŁĄCZNIK B.****Wyposażenie kinematograficzne.****I. Definicja i warunki.****1. Definicja.**

Dla celów niniejszego załącznika określenie „wyposażenie kinematograficzne” oznacza wyposażenie niezbędne dla osoby, która udaje się do jakiegokolwiek kraju w celu zrealizowania jednego lub kilku określonych filmów.

2. Warunki dopuszczenia do odprawy warunkowej.**Wyposażenie:**

- a) powinno należeć do osoby fizycznej zamieszkałej za granicą lub do osoby prawnej mającej swą siedzibę za granicą,
- b) powinno być przywiezione przez osobę fizyczną zamieszkałą za granicą lub osobę prawną mającą swą siedzibę za granicą,
- c) powinno być możliwe do zidentyfikowania przy powrotnym wywozie, przy czym w odniesieniu do nie zapisanych środków służących do nagrywania obrazu lub dźwięku będą zastosowane jak najbardziej delikatne sposoby identyfikacji,

d) powinno być używane wyłącznie przez osobę, która udaje się do kraju przywozu, lub pod jej własnym nadzorem, przy czym warunek ten nie odnosi się do materiałów przywożonych w celu nakręcenia filmu na podstawie umowy o koprodukcji zawartej z osobą zamieszkałą lub mającą siedzibę w kraju czasowego przywozu i uznaną przez kompetentne władze tego kraju, w ramach międzyrządowej umowy o koprodukcji filmowej,

e) nie powinno stanowić przedmiotu umowy najmu lub podobnej umowy, w której osoba zamieszkała lub mająca siedzibę w kraju czasowego przywozu byłaby stroną.

II. Lista opisowa.**A. Wyposażenie, takie jak:**

wszelkiego rodzaju kamery do zdjęć,

przyrządy i aparaty służące do pomiarów i kontroli technicznej,

wózki operatorskie i krany zdjęciowe,

aparatura oświetleniowa,

aparatura służąca do nagrywania i odtwarzania dźwięku,
nie zapisane środki służące do nagrywania obrazu lub dźwięku,
kopie zdjęć filmowych dziennej produkcji („film rushes”),
akcesoria użytkowe (zegary, chronometry, busole,

zespoły prądotwórcze, transformatory, akumulatory lub ogniwa, aparatura do ogrzewania i wentylacji itd.),
instrumenty muzyczne, kostiumy, dekoracje i inne akcesoria teatralne.

B. Pojazdy przeznaczone lub specjalnie przystosowane do wyżej wymienionych celów.

ZAŁĄCZNIK C.

Inne wyposażenie zawodowe.

I. Definicja i warunki.

1. Definicja.

Dla celów niniejszego załącznika określenie „inne wyposażenie zawodowe” oznacza wyposażenie nie wymienione w innych załącznikach niniejszej konwencji i potrzebne do wykonywania zajęcia lub zawodu przez osobę, która udaje się do jakiegokolwiek kraju w celu wykonania określonej pracy.

Nie obejmuje ono wyposażenia, które ma być używane bądź do wewnętrznych przewozów, bądź do produkcji na skalę przemysłową, bądź do opakowania towarów, bądź, z wyłączeniem narzędzi ręcznych, do eksploatacji bogactw naturalnych, do budowy, naprawy lub konserwacji nieruchomości, do wykonywania prac ziemnych albo prac podobnych.

2. Warunki dopuszczenia do odprawy warunkowej.

Wyposażenie:

- powinno należeć do osoby fizycznej zamieszkałej za granicą lub do osoby prawnej mającej swą siedzibę za granicą,
- powinno być przywiezione przez osobę fizyczną zamieszkałą za granicą lub osobę prawną mającą swą siedzibę za granicą,
- powinno być możliwe do zidentyfikowania przy powrotnym wywozie,
- powinno być używane wyłącznie przez osobę, która udaje się do kraju przywozu, lub pod jej własnym nadzorem.

II. Lista opisowa.

A. Wyposażenie do montażu, prób uruchomienia, kontroli, sprawdzenia, konserwacji lub naprawy maszyn, instalacji, środków transportu itp., takie jak:
narzędzia,
sprzęt i aparaty do pomiarów, sprawdzenia lub kontroli (temperatury, ciśnienia, odległości, wysoko-

ści, powierzchni, szybkości itp.), łącznie z aparatami elektrycznymi (voltomierze, amperomierze, kable pomiarowe, komparatory, transformatory, rejestratory itp.) oraz wzorce pomiarowe,
aparaty i wyposażenie do fotografowania maszyn i instalacji podczas lub po ich zmontowaniu,
aparaty do kontroli technicznej statków.

B. Wyposażenie potrzebne handlowcom, specjalistom z zakresu naukowej lub technicznej organizacji pracy, z zakresu wytwórczości, księgowości oraz osobom wykonującym podobne zawody, takie jak:

maszyny do pisania,
aparaty do transmisji, nagrywania lub odtwarzania dźwięku, przyrządy i aparaty do liczenia.

C. Wyposażenie potrzebne specjalistom mającym za zadanie wykonanie pomiarów topograficznych lub prac związanych z badaniem gruntu pod względem geofizycznym, takie jak:

przyrządy i aparaty miernicze,
sprzęt wiertniczy,
aparaty do transmisji i łączności.

D. Przyrządy i aparaty potrzebne lekarzom, chirurgom, weterynarzom, położnym oraz osobom wykonującym podobne zawody.

E. Wyposażenie potrzebne specjalistom z dziedziny archeologii, paleontologii, geografii, zoologii itp.

F. Wyposażenie potrzebne artystom, zespołom teatralnym i orkiestrom, takie jak wszelkie przedmioty używane do przedstawień, instrumenty muzyczne, dekoracje i kostiumy, zwierzęta itp.

G. Wyposażenie potrzebne prelegentom w celu ilustrowania swoich prelekcji.

H. Pojazdy przeznaczone lub specjalnie przystosowane do wyżej wymienionych celów, takie jak wozy kontroli technicznej, samochody-warsztaty, samochody-laboratoria itp.